

A Kúria a dr. Hámori Sándor ügyvéd által képviselt I. r., és a II. r. felpereseknek a dr. Karas Monika ügyvéd által képviselt alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 65.P.22.630/2011. szám alatt megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.681/2011/3. sorszámú ítéletével jogerősen befejezett perében a felperesek által 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 19.000 (Tizenkilencezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 70.000 (Hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes által kiadott .. című napilap 2011. május 9-i számában cikket jelentetett meg „Kérlelhetetlen kötélhúzás Hejőcsabáért” címmel. A cikk érintette a felperesek személyét is, és keretes cikkében rögzíti, hogy „... .. és .. megállapodnak Zürichben egy vegyes vállalat létrehozásában”. Másutt pedig a .. Hungária Zrt. elnök-vezérigazgatójának szavait idézve közölte: „legutóbb abban egyeztek meg ..sal, hogy közös vállalatot hoznak létre a további üzemeltetésre, de a magyar fél a közösen előkészített megállapodást végül felrúgta, mondván, nem a .. Hungáriát tartja illetékesnek a megállapodás aláírására, hanem annak tulajdonos anyacégét, a .. GmbH-t”.

Miután az alperes a felperesek helyreigazítási kérelmének nem tett eleget, a felperesek keresetükben sajtó-helyreigazítás közzétételére kérték kötelezni az alperest. Álláspontjuk szerint az alperes valótlanul közölte, hogy a .. Zrt. abban egyezett meg I. r.

felperessel, hogy közös vállalatot hoznak létre a további üzemeltetésre, de a magyar fél a közösen előkészített megállapodást felrúgta. Ezzel szemben a való tény az, hogy ilyen előkészített megállapodás nem jött létre, a II. r. felperes azt ezért fel sem rúghatta. A felperesek már csak azért sem köthettek megállapodást, mert megítélésük szerint a .. Zrt. nem illetékes a vitás kérdések rendezésére. Egy esetleges megállapodás létrehozására a .. GmbH-t sem tartották illetékesnek, lényegében nem létező megállapodás aláírása nem hiúsulhatott meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint egy hosszú vitáról a lehető legnagyobb körültekintéssel tudósított, mindegyik felet megkérdezte a történetekről, és mindkét féllel egyeztetette a cikk szövegét. A lap alján található keretes írásban az eset kronológiája található, melyből az események nyomon követhetők. A felperesek által sérelmezett kitétel az ellenérdekű fél részéről nyilatkozó személy álláspontja volt, a keretes írásból az a tartalom egyértelműen kiolvasható, hogy mindkét cégnek az anyacégtől volt szüksége felhatalmazásra. A külföldi cég felhatalmazását azonban a felperesi oldal nem fogadta el, és ezért nem jött létre konkrét megállapodás.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felpereseket egyetemlegesen az alperes javára 50.000 forint perköltség, a Magyar Államnak felhívásra 27.000 forint eljárási illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a sérelmezett írásban két vitás fél álláspontját jelenítette meg. Ezek nyilvánosság elé tárása során nem közölt valótlan tényeket, a sérelmezett közléshez kommentárt nem fűzött, tehát nem keltett olyan látszatot, hogy a felperesi állásponttal szemben ezek a való tények. Az indokolásból megállapíthatóan a cikk teljes szerkesztése azt mutatja, hogy a szerző tényfeltáró jelleggel a rendelkezésre álló adatok alapján dolgozta fel az eseményeket. Az adatgyűjtés során nem lehetett teljesen egyértelmű, hogy az I. r. felperes kifogásolta a .. Hungária Zrt. képviselőivel való megállapodással összefüggésben rögzítetteket, mivel az I. r. felperes által a szerzőnek írott levélből ez nem következett. A bizonyítási eljárás anyagából megállapítható, hogy a felperes sérelmezte a tárgyaló fél felhatalmazásának hiányát, ez azonban nem zárja ki azt, hogy - a másik fél megítélése szerint - a tárgyalások egy megegyezés irányába mutattak. Ezt erősítette, hogy mindketten egyetértettek a közös vállalati forma létrehozásában, még a kompetencia hiányára való folyamatos felperesi utalás mellett is. A felperesekről alkotható kép nem torzult, és a megállapodás meghiúsulásáról az ellenérdekű vitapartner fogalmazott úgy, hogy a felperes „rúgta fel” azt. Ez a szóhasználat azonban a másik fél megfogalmazása, amitől a szerzőnek nem kellett eltérnie. Az

elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesek megítélése szempontjából nincs annak döntő jelentősége, hogy létrejött-e a megállapodás, mert a hangsúly azon volt, hogy mi az oka a álláspontok megmerevedésének.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek fellebbeztek, elsődlegesen kérve annak megváltoztatását és a keresetük szerinti határozat meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság által kifejtetteket, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a cikk egyrészt tényfeltárást végzett, másrészt az ellenérdekű feleket szólaltatta meg, és az eseményekkel kapcsolatosan kiegyensúlyozottan és arányosan tudósított. Mivel az alperes egy létező, ellentétes megítélésű helyzetet ténylegesen vita formájában mutatott be, a nézőpontok ütköztetésében foglaltak miatt helyreigazításnak nincs helye a PK 12. számú állásfoglalásban rögzítettek szerint. A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapíthatóan a két gazdasági társaság között hosszú ideje tartó nézetkülönbség és pereskedés után körvonalazódott egy végső megállapodás lehetősége, melynek érdekében a felek több tárgyalást is tartottak. Ezek során a felperesi oldal valóban hangsúlyozta a másik tárgyalópartner inkompetenciáját, de az, hogy a felperesi oldal felrúgta volna a megállapodást, nem nélkülöz minden alapot. Az ellenérdekű fél részéről ugyanis készült egy határozattervezet, ami nyilvánvalóan a megelőző tárgyalások eredményéhez igazodott, de utóbb megegyezést nem eredményezett. A cikk teljessége szempontjából annak volt jelentősége, hogy megegyezés nem jött létre, a megállapodás felrúgására való utalás a felperesi magatartás sajátos szemszögből való minősítése, ami a fennálló vita lényegének megjelenítését is szolgálta.

A jogerős ítélet ellen a felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, kérve a jogerős ítéletnek a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését, és a keresetnek helyt adó határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az ítélőtábla új eljárásra és új határozat meghozatalára történő utasítását. A felperesek felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet tévesen állapította meg, hogy a kifogásolt tényállítás nem nélkülöz minden alapot, ugyanis a perben az alperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy létrejött a felek között olyan megállapodás, amelyeket a felperesek felrúghattak volna. Mindezek alapján a 2010. évi CIV. tv. 12. § (1) bekezdése szerint a sajtó-helyreigazítás közzététele nem volt mellőzhető.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet helyben hagyására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria egyetért a jogerős ítéletben kifejtettekkel. A jogvita alapjául szolgáló cikk, tényfeltáró igénnyel az ellenérdekű felek vitájáról kiegyensúlyozottan és arányosan tudósított. Helytálló a felperesek azon jogi álláspontja, mely szerint a kiegyensúlyozott, arányos tudósításban is jelenhetnek meg valótlan tényállítások. A jelen esetben azonban a sérelmezett kijelentés a .. Zrt. elnök-vezérigazgatója szóhasználatát követve jeleníti meg azt, hogy a „közös előkészített megállapodást” a másik fél „felrúgta”. A cikkből tehát nem következik az a valótlan tény, hogy a felek megállapodtak egy vegyesvállalat létrehozásában, abban csupán egy „közös előkészített megállapodásról” esik szó, amely fogalom az adott érdeklődési körű olvasói réteg számára a konkrét, tehát „felrúgható”, végleges megállapodással nem azonosítható.

Tény, hogy .. állításával szemben az ellenérdekű fél véleményéről a cikk nem ad tájékoztatást, de ennek hiánya a sajtóközleményt egészében vizsgálva, összefüggéseiben értékelve sem a valótlan tényállítás, sem a való tények hamis színben való feltüntetésére vonatkozó következtetés levonására nem ad alapot. A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. pontjának megfelelően a kereset elbírálásánál nem a felperesek által kifogásolt nyilatkozat formai értelmezésével kellett a jogvitát eldönteni, hanem a sajtóközleményt a maga egészében kellett vizsgálni. Ilyen módon megállapítható, hogy a kifogásolt cikk végső soron a felek évtizedes jogvitáját mutatta be és azt, hogy még a Legfelsőbb Bíróság döntését követően sem tudtak megállapodásra jutni a vitás tulajdonú gazdasági társaság, illetve vagyon működtetésében. Ennélfogva a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. 12. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi feltételek hiányoznak.

A kifejtettek szerint a Kúria az érdemben és indokaiban helyes első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és megváltoztatására nem talált alapot, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdés értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesek kötelesek az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének megfizetésére.

Az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a felperesek kötelesek az államnak megtéríteni.

Budapest, 2012. június 6.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Mucsi Erika sk.
előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. bíró

A kiadmány hitelével:

Vné

tisztviselő